

Nr 897

Av herr **Jacobsson, Gösta, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 4, angående utbildningens organisation vid filosofisk fakultet m. m.

(Lika lydande med motion nr 1022 i Andra kammaren)

I anslutning till Kungl. Maj:ts proposition nr 4 angående utbildningens organisation vid filosofisk fakultet m. m. får vi härmed anföra följande.

I den i propositionen behandlade studieorganisationen ingår bl. a. ett avsnitt rörande ekonomutbildningen, upptagen som utbildningslinje 6. Anmärkningsvärt är att riksdagen avses skola i detta sammanhang ta ställning till frågan om denna utbildning trots att frågan därom är föremål för särskild utredning genom sakkunniga för översyn av gällande bestämmelser avseende den samhällsvetenskapliga utbildningen. Som av propositionen framgår har nämnda sakkunniga hemställt att — i avvaktan på förslag från de sakkunniga — innehållet av ekonomexamen vid de skilda läroanstalterna utformas enligt nu gällande stadgar. Mycket talar för att nämnda rekommendation bort följas.

Över huvud taget har ekonomutbildningen fått en mycket knapphändig behandling såväl i det av UKAS utarbetade betänkandet om utbildningslinjer vid filosofisk fakultet som i propositionen.

Vad remissinstanserna anfört har endast obetydligt beaktats. Detta gäller de synpunkter som anförts från avnämarsidan och då närmast av näringslivets organisationer. Icke ens ett så grundläggande spörsmål som målsättningen för nämnda utbildning har närmare penetrerats.

Att den s. k. spärren för tillträdet till ekonomutbildningen slopats är kanske inte så mycket att säga om, eftersom nämnda spärr vid universiteten praktiskt taget redan i realiteten i huvudsak upphört att fungera genom att liknande utbildningsmöjligheter står till buds utan spärr vid andra utbildningslinjer.

Svårigheter kommer dock sannolikt att uppstå genom att tillräckligt antal kvalificerade lärarkrafter icke alltid kommer att stå till förfogande för den ökade tillströmning till ekonomutbildningen som troligtvis kommer att bli resultatet av spärrrens slopande.

I jämförelse med gällande stadga för ekonomiska examina vid Lunds universitet utgör den mest påfallande svagheten i propositionen den försämrade position som ämnet handelsrätt, som för närvarande är obligatoriskt i Lund, erhåller. Sagda ämne, som även innehåller beskattningsrätt, är särskilt värdefullt för den blivande ekonomen. Ämnet läses också vid övriga läro-

anstalter av ett växande antal studenter. Särskilt betydelsefullt är detsamma för studerande som avser att utbilda sig till revisor och erhålla handelskammarauktorisering såsom sådan. — En annan svaghet är att ämnet internationell ekonomi bortfallit. Uteslutandet av detta ämne är så mycket märkligare som föredraganden själv i olika sammanhang understrukit betydelsen av utbildningens internationalisering. Ämnet bör därför bibehållas såsom självständigt ämne.

Kravet på 60 poäng i företagsekonomi synes böra bibehållas.

För att bibehålla den nuvarande kunskapsnivån torde det vara nödvändigt att för examen kräva genomgångna studiekurser om sammanlagt 140 poäng i stället för föreslagna 120 poäng även om detta kommer att medföra en förlängning av studietiden till 7 terminer, d. v. s. den studietid som f. n. merendels åtgår för flertalet studerande.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte i fråga om utbildningslinje 6 för ekonomexamen fastställa att för nämnda examen skall krävas genomgångna studiekurser om sammanlagt minst 140 poäng,

att ämnet handelsrätt omfattande jämväl beskattningsrätt skall vara obligatoriskt och omfatta 20 poäng,

att ämnet internationell ekonomi skall upptagas som självständigt ämne bland tredje avdelningens studiekurser samt

att för ämnet företagsekonomi skall obligatoriskt fordras 60 poäng.

Stockholm den 5 februari 1969

Gösta Jacobsson (m)

Nils Theodor Larsson (cp)

Paul Brundin (m)
